Vine! În sfîrșit, vine! Trebuie să fie pe aproape, dacă și-a aruncat buzduganul. De-abia aștept să-i mănînc calul! *(Iese, lacom, de sub pod, dar se trezește în fața unui... cart, la volanul căruia stă Fătu.)* Cine ești tu?
FĂTU: Fătu.
ZMEUL: Cineee?
FĂTU: Fătu, dintr-a III-a...
ZMEUL: N-am auzit...
FĂTU: De la cercul auto-moto...
ZMEUL: Auto?... Moto? *(Simte că totul se învîrtește cu el, că-i vine să leșine de foame. Mai are putere totuși să îngaime)* Dar cum, nu ai venit cu calul?
FĂTU: *(deloc speriat, ba chiar vesel)* Nu... Cu cartul!...
ZMEUL: Atunci, eu ce mănînc?
FĂTU: *(ironic)* Depinde...
ZMEUL: Mi-ar fi plăcut să înfulec o pulpă...
FĂTU: *(ghiduș).* Poate te mulțumești cu un cauciuc...
ZMEUL: *(cutremurîndu-se)* Nu-mi place guma de mestecat. Cred că mai degrabă o să... prefer covrigul acela pe care îl ții în mînă...
FĂTU: Aha... vorbești de volan...
ZMEUL: Volanul ai zis? *(Simte că i se strepezesc dinții)* Parcă e făcut din os... Și ar putea să-mi rămînă în gît... Altceva, ce-ar mai fi de mîncat?
FĂTU: *(cu toată seriozitatea).* Dinamul!
ZMEUL: *(mîrîind)* Știu, ți-ar conveni! *(Apoi, cutremurîndu-se.)* Să mă curentez. Vreau altceva. *(Îi vine o idee.)* Parcă zăresc ceva alb... alb... Îmi este așa de foame că mă mulțumesc și cu cele două bucăți de zahăr pe care le văd...
FĂTU: *(cunoscător)* Acelea sînt bujiile...
ZMEUL: *(simte că îi lasă gura apă)* Așa-i că sînt dulci — foc?
FĂTU: Foc ai zis? Desigur: fac parte din sistemul de aprindere. Dacă vrei să servești o porție de... jar!
ZMEUL: *(dezamăgit)* Ce să mai poftesc?! După cîte înțeleg, nimic nu-i de mîncare. *(Scîncind.)* Spune, ce mă fac?
FĂTU: Simplu: te faci că nu mă vezi și te ascunzi din nou sub pod... că trebuie să treacă pe aici...
ZMEUL: *(bucuros)* Făt-Frumos?
FĂTU: Dacă vrei să-i spui așa, nu greșești. Trece tata...
ZMEUL: *(îi lasă gura apă)* Călare pe cal?
FĂTU: Ba pe 60 de cai, că vine cu tractorul...
(Zmeul leșină, Fătu pleacă victorios cu cartul.)

FANTEZIA

(Tudorel frunzărește în grabă cartea de povești, apoi o închide plictisit, pregătindu-se să iasă din cameră.)
UN GLAS: O clipă...
TUDOREL: *(a încremenit, privind, mirat, în jur)* Poftim?
GLASUL: După cum ai închis cartea, am simțit că ești cam grăbit...
TUDOREL? Eu?! Dar, cine ești dumneata, că nu te văd?
GLASUL: Hm... Deci, nu mă vezi... Asta înseamnă că n-ai nici spirit de observație. Și eu, care credeam că... în condițiile astea cred că e mai bine să mă retrag...
TUDOREL: Stai!... Cum adică, te retragi, cînd încă nu știu dacă ești aici, Ehei, știu că ți-ar conveni. Întîi mă faci să tremur de frică, apoi dispari...
GLASUL: Să tremuri de frică? Aha, va să zică clănțăniturile astea reprezintă activitatea dinților tăi... Credeam că ești măcar curajos... Îmi dai voie, sper, să mă mir?
TUDOREL: Bineînțeles! Ba chiar te și rog. Pentru că așa ceva nu mi s-a mai întîmplat, deși am trecut prin multe, chiar și pînă ce am reușit să asamblez microscopul ăsta...
GLASUL: O jucărie!
TUDOREL: O fi, dar mărește de cinci ori. Cred că va rămîne cu gura căscată prietenul meu Ochilă...
GLASUL: Poftim?! Ochilă ai zis?
TUDOREL: Da. De ce te miri?
GLASUL: Pentru că Ochilă sînt eu!
TUDOREL: Cum să fii dumneata, cînd nici nu te văd și cînd Ochilă este prietenul meu...
GLASUL: Nu se poate! Cred că este o confuzie la mijloc. Știu foarte bine, adică — ce mai — sînt convins: eu sînt Ochilă.
TUDOREL: Ai început să te întreci cu gluma! Se vede că dumneata nu-l cunoști pe prietenul meu Ochilă. Este cel mai priceput băiat din cercul nostru tehnic. De pildă, a făcut ce-a făcut și, cu două lentile puse una deasupra celeilalte, a reușit să vadă că pe bucățica asta de hîrtie *(o arată)* e desenat ceva...
GLASUL: Ce-i asta?
TUDOREL: Cum ce-i asta? Nici atîta lucru nu vezi? Și mai zici că ești Ochilă!... Asta e o fițuică...
GLASUL: O fițuică?
TUDOREL: Da, la geografie. E a Sandei, comandanta noastră de grupă, cea pe care am ales-o să ne fie de exemplu... Cea care, nu mai departe decît ieri, ne-a criticat, pe mine și pe Ochilă...
GLASUL: ...Ochilă?
TUDOREL: Da, pe prietenul și colegul meu de bancă, Ochilă, că n-am fost în stare să pregătim un itinerar potrivit pentru excursie ...Că dacă ar fi vrut ea... Hm! Tocmai ea, care își face fițuică la geografie. Pentru că, dacă te uiți bine, vezi și cu ochiul liber semnele convenționale... Ce mai! a desenat o hartă...
GLASUL: Ba văd că a mai desenat și niște litere...
TUDOREL: În sfîrșit, ai început să te mai apropii de adevăr. Chiar așa. Acolo mai este și un text, pe care, doar cu microscopul meu, care va mări — nu de patru, ca al colegului meu, ci de cinci ori — am să-l descifrez...
GLASUL: Dar nu-i nevoie: eu îl citesc cu ochiul liber...
TUDOREL: Ai fi dumneata Ochilă, dar nici așa!
GLASUL: Ba, dacă vrei, îl citesc și cu ochiul închis...
TUDOREL: Asta ține, aș zice, de domeniul fanteziei.
GLASUL: B i n e î n ț e l e s... Chiar așa scrie și Sanda: «Măcar cu microscopul să descoperiți și voi că n-aveți pic de fantezie!»

POMPILIU DUMITRESCU

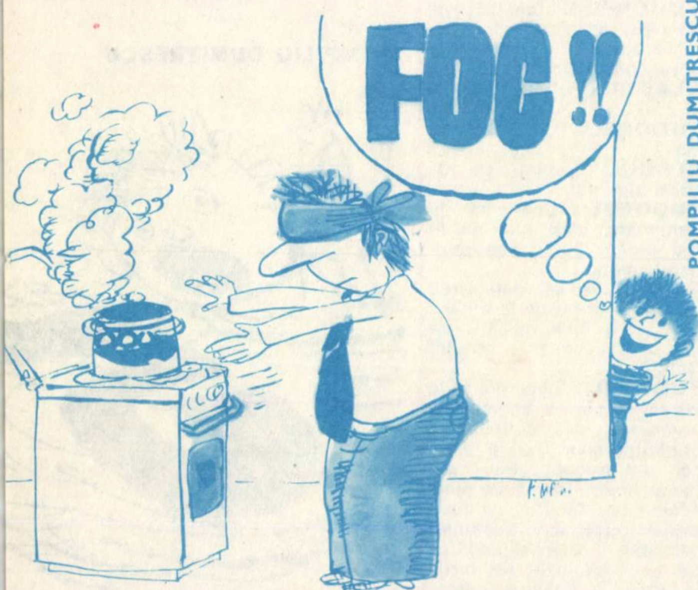
UN PERSONAJ PLURAL: COPIII

Aș putea spune că cel mai exigent critic într-o sală de teatru este copilul-spectator. Pe el nu-l poți înșela cu mimarea unor sentimente, lui trebuie să i te înfățișezi plin de credință în ceea ce joci pe scenă, pentru că numai așa te va crede și «va merge cu tine», cum spunem noi, actorii. Reușita noastră, a actorilor din teatrul pentru copii, constă în a-i face «să evolueze cu noi» pe tot parcursul rolului: să rîdă cu noi, să sufere alături de noi, mergînd pînă acolo încît să-i facem să dorească să urce pe scenă și să ne salveze cînd personajul nostru se află într-o situație grea. Așa cum mi s-a întîmplat mie la spectacolul cu «Albă ca Zăpada și cei șapte pitici». Iubeam și înainte copiii, dar de la acest spectacol la care pasiunea lor pentru peripețiile Albei ca Zăpada, personajul meu, i-a determinat să-i sară în ajutor, îmi sînt și mai dragi.

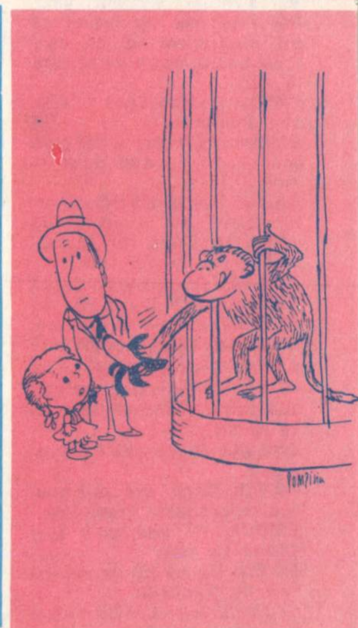
Copiii sînt un public minunat atunci cînd le place și înțeleg piesa. Dar, cîteodată, la spectacolele pe care nu le pricep, pentru că nu li se potrivesc ca vîrstă, sau care nu le plac, se agită, foșnesc în scaunele lor. Actorul simte de îndată pulsul sălii, fericit cînd micii spectatori îl urmează «în poveste», atent la judecata lor fără greș.

Copiii din țara noastră participă la Festivalul național «Cîntarea României». Noi, actorii teatrului de copii «Ion Creangă» din București, alături de ei, cu tot sufletul și talentul nostru, le dorim succes și, dacă în această muncă artistică a lor întîmpină greutăți, îi invităm să vină la teatru, cerîndu-ne sfatul. Li-l vom da cu toată dragostea.

FLORINA LUICAN

POMPILIU DUMITRESCU

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Carnetul Olguței

ANIVERSAREA ZILEI DE NAȘTERE

— *Cum te mai simți?*

— *Mai bine, dar îmi pare rău că n-am fost și eu la aniversarea zilei tale de naștere. Cum a fost?*

— *Frumos. Au venit aproape toți colegii pe care i-am invitat. Cîțiva, deși i-am invitat, ca și pe ceilalți, de două ori — cu o săptămînă și apoi cu două zile înainte de ziua fixată —, n-au venit; probabil că părinții nu i-au lăsat, iar eu n-am mai insistat.*

— *Cred că mamei tale i-a fost greu să pregătească totul!*

— *Nu, pentru că am fost și eu alături de ea. Mi-a lăsat și mie destule treburi.*

Cu cîteva zile înainte am făcut împreună cu mama curățenie în tot apartamentul. Camera mea am aranjat-o sărbătorește: pe birou, într-o vază transparentă, am pus trandafiri roșii, iar pe covor niște perne ornamentale pe care ne-am așezat, în grupuri, în timpul desfășurării jocurilor propuse de mine.

După ce m-am sfătuit cu mama asupra meniului, am făcut o mulțime de cumpărături. Sîmbătă după-amiază am ajutat-o la prepararea fursecurilor și a tortului, pe care l-am ornat împreună. Duminică dimineața am pregătit paste de brînză, pește, pateu pentru sandvișuri. Înainte de sosirea musafirilor, eu am ornat, cu ouă răscoapte, castraveciori, ardei gras, măsline și frunze de pătrunjel, foarte nostim, tartinele, apoi le-am așezat pe platouri.

Pentru ca să ne rămînă spațiu de joacă și dans, mama mi-a propus să aranjez masa în sufragerie. Ideea mi-a plăcut. Am așternut o față de masă albă, apoi am așezat farfuriile pentru gustări; în stînga furculița, în dreapta cuțitul, cu lama spre farfurie, iar lingurița pentru tort în fața ei. Paharele, în ordine descrescătoare de la stînga spre dreapta, le-am așezat tot în fața farfuriei: unul, mai mare, pentru apă minerală sau sifon, iar altul, mai mic, pentru pepsi sau sirop.

Prietenilor le-am pregătit și surprize. Cu două zile înainte, din hîrtie glasată de diferite culori, am decupat floricele pe care le-am scris numele și le-am lipit pe pahare; nu le-au mai schimbat între ei și fiecare a știut unde trebuie să se așeze la masă. Din șervețele am făcut «pahare de hîrtie» pe care le-am așezat pe farfurii, lăsîndu-le colțul din spate neîndoit, iar în buzunărașele formate am pus cîte un trandafiraș roșu. Pe masă am așezat și platourile cu sandvișuri.

Mă bucuram de ceea ce pregătisem și totuși aveam emoții.

— *Da, și eu am avut. Îți amintești de ziua mea?*

— *Da. Era iarnă. Am admirat masa-bufet aranjată de tine. Crenguțele de brad, cu care ai ornat-o, miroseau tare frumos... Parcă văd și acum în stînga platourile cu sandvișuri, iar în dreapta pe cele cu dulciuri, apoi, în față, farfurioarele, paharele, sticlele de pepsi... Totul era atît de ordonat și de îmbietor!*

— *Ce-a mai urmat?*

— *M-am îmbrăcat de sărbătoare, apoi am pregătit radiocasetofonul, pentru că doream să-mi întîmpin prietenii cu o muzică veselă. I-am primit pe toți fără să mă agit prea mult, cu aceeași bucurie, mulțumindu-le pentru darurile*

DAN VASILE

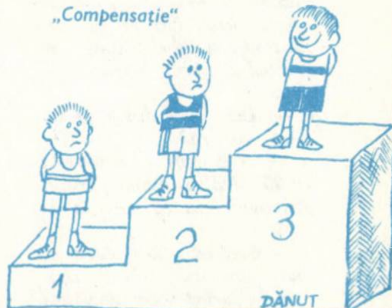

În cazul că pierdem „Cupa Cutezătorii" venim la dumneavoastră ?...

După un meci cu emoții pentru portar...

„Compensație"

aduse. Cîteva dintre ele erau foarte frumos împachetate. Îmi amintesc că pe hîrtia albă și subțire a unui cadou erau lipite floricele decupate, multicolore, iar capetele panglicii cu care era legat alcătuiau o fundă bogată; pe altul «defilau» o mulțime de mașinuțe și avioane.

— Ce daruri ai primit?

— Dulciuri, jocuri foarte interesante, cărți alese și, după cîte am aflat mai tîrziu, cumpărate din micile economii ale fiecăruia. Le-am despachetat, le-am privit cu interes și plăcere, fără să exagerez în aprecieri, pentru a nu-i supăra pe cei care nu mi-au adus nimic. La ziua mea am invitat și doi verișori, pe care i-am prezentat colegilor mei, apoi am trecut în sufragerie și, după ce m-am așezat la masă, și-au ocupat locurile și invitații mei. În timpul mesei s-au spus multe glume și s-a ascultat muzică veselă, dar în surdină. Apoi ne-am retras în camera mea, unde am jucat șah, șah chinezesc, «Dacii și romanii», «Fotbal», «Sus-jos», am dansat. Deși mi-au stricat cîteva jucării, nu m-am supărat; de fapt n-am vrut să tulbur petrecerea, așa că și în continuare am rămas toți veseli.

După mai bine de două ore de joacă și dans, mama ne-a invitat la tort. În timp ce tăiam tortul, toți mi-au cîntat tradiționalul «La mulți ani». Timpul a trecut foarte repede...

— Dar cît a durat petrecerea voastră?

— De la orele 16 și pînă la 19,30, cînd au venit părinții prietenilor mei ca să-i ia acasă.

— Cred că a fost plăcut la aniversarea zilei tale de naștere. În curînd o voi sărbători și eu și te voi invita negreșit.

Un semn de carte

Firește, știți cu toții la ce servește un semn de carte. Este un obiect util pentru cititorii de toate vîrstele. Iar atunci cînd este și frumos, îl folosiți cu mai multă plăcere. El poate fi confecționat din filme vechi care, după spălare și uscare, se taie în segmente, scurte sau mai lungi, în funcție de lungimea cărților.

Pe spatele acestor segmente puteți realiza desene vesele în acuarele și tuș negru.

După uscare, suprapuneți cele două bucăți de film (spate pe spate) astfel încît perforațiile să corespundă perfect, coasețile pe ambele laturi, trecînd peste muchia lor și prin orificii un fir de mătase colorată «Perla», strîngînd și fixînd bine părțile laterale. Mătasea se înnoadă la fiecare capăt.

Pentru a pune mai bine în evidență desenele și pentru a crea un contrast plăcut, printre cele două bucăți de film se trece o panglică gogrenă (panglică de pălării), în culoarea preferată, terminată la ambele capete cu franjuri, rezultați din destrămarea materialului, ca în imaginea alăturată.

La mulți ani!

Pentru a realiza o felicitare, tăiați dintr-o foaie de bloc un dreptunghi cu laturile de 22 și 8 cm, iar dintr-o coală de hîrtie, unul cu laturile de 13 și 7 cm.

Din capătul stîng al dreptunghiului mare se măsoară 7 cm. La această distanță hîrtia se îndoaie și se presează. Dreptunghiul cel mic, pe care se scrie textul felicitării, se îndoaie exact la jumătate.

În partea dreaptă a felicitării se fixează, prin lipi-

re, un hexagon decupat dintr-o hîrtie mată, colorată, cu latura de 3,5 cm. În centrul lui se aplică un motiv — în imagine: un mic mileu croșetat cu ață de cusut albă.

Îndoitura foiței (dreptunghiul mic) se va suprapune pe aceea a felicitării. Pentru susținere, de jur-împrejur se trece un fir de ață, lung de 22 cm, în aceeași culoare cu hexagonul. Firul se înnoadă în partea de jos a felicitării, capetele rămînînd libere.

Casetă pentru lucru

În timpul liber, cu îndemînare și imaginație, puteți confecționa o utilă și frumoasă casetă de lucru dintr-o cutie care a fost folosită pentru ambalarea pantofilor. În ea puteți păstra, în ordine, obiecte necesare lucrului de mînă: ață pentru cusut de diferite culori, foarfece, metru de croitorie, nasturi, andrele etc.

Dintr-o coală subțire de hîrtie se face un tipar care reprezintă planul desfășurat al cutiei, respectînd întocmai dimensiunile pereților acesteia. Tiparul se așază pe material, se dau semne, lăsîndu-se de jur-împrejur o rezervă de 1,5 cm, apoi se croiește.

Pentru «îmbrăcarea» pereților exteriori puteți refolosi diferite materiale textile uni, viu colorate, înflorate, cu buline sau ecosez, mai subțiri sau mai plinuțe.

Din alte bucăți de material, care contrastează prin desen sau culoare, dar care se asortează, se croiesc unul sau două buzunărașe reprezentînd un cap de pisică, o ceșcuță, o floare, o minge sau un măr, care se aplică pe unii dintre pereții husei.

Pe dosul materialului se cos marginile laturilor. Se întoarce învelitoarea pe față și se introduce cutia în ea, iar marginile husei se îndoaie peste marginile cutiei, fiind lipite în interiorul ei.

Întreaga suprafață interioară a cutiei va fi acoperită, prin lipire, cu vederi, imagini cu eroi din poveștile îndrăgite etc. Cine dorește, poate confecționa și capacul casetei procedînd ca în cazul cutiei.

Un transperant multicolor

În zilele cu soare puternic vă puteți înveseli camera montînd în cadrul ferestrei transperante originale, confecționate din vechi filme color și alb-negru. Razele soarelui vor proiecta pe pereții camerei multiple imagini multicolore, care creează o ambianță plăcută. Filmele se taie în bucăți, potrivit lungimii geamului, apoi se alătură astfel încît perforațiile să corespundă, spre a putea fi cusute. Prin orificii veți trece un fir de mătase colorată «Perla», un fir de lînă din P.N.A. sau, pentru ca transperantul să fie și mai decorativ, fiecare cusătură va fi realizată cu alte și alte fire colorate, cu care veți fixa bine cele două margini ale filmului. Celelalte bucăți vor fi montate la fel, pînă cînd transperantul va atinge lățimea necesară.

Pentru a evita rularea transperantului, la cele două extremități ale acestuia se fixează două șipci, care pot fi vopsite în diverse culori sau pot fi trecute ușor printr-o flacără, dîndu-le în acest fel o patină adecvată.

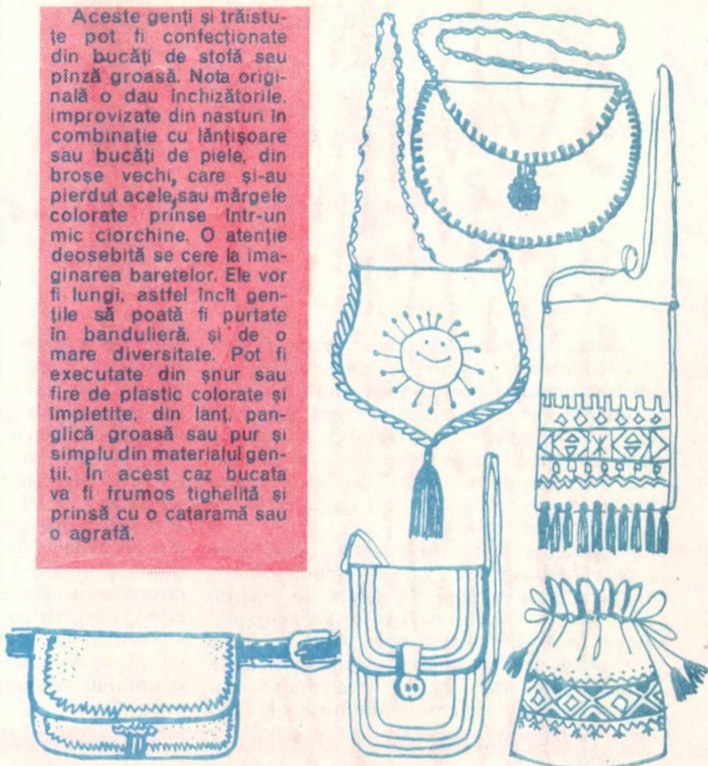
Pe șipca superioară, care trebuie să fie mai ușoară decît cea inferioară, se fixează două inele, cu ajutorul cărora transperantul va fi suspendat de rama geamului. Pentru fiecare canat al geamului se va confecționa cîte un transperant.

MARIA PETROVICI

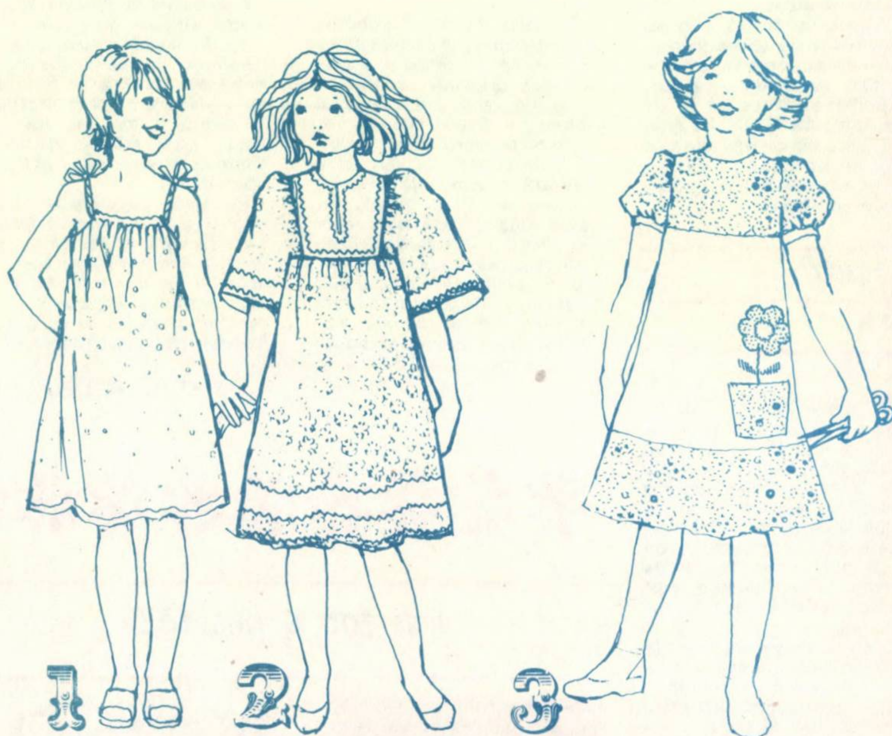

Îmi fac o poșetă!

Aceste genți și trăistuțe pot fi confecționate din bucăți de stofă sau pînză groasă. Nota originală o dau închizătorile, improvizate din nasturi în combinație cu lănțișoare sau bucăți de piele, din broșe vechi, care și-au pierdut acele, sau mărgele colorate prinse într-un mic ciorchine. O atenție deosebită se cere la imaginarea baretelor. Ele vor fi lungi, astfel încît gențile să poată fi purtate în bandulieră, și de o mare diversitate. Pot fi executate din șnur sau fire de plastic colorate și împletite, din lanț, panglică groasă sau pur și simplu din materialul genții. În acest caz bucata va fi frumos tighelită și prinsă cu o cataramă sau o agrafă.

ATELIERUL OLGUȚEI

MODA

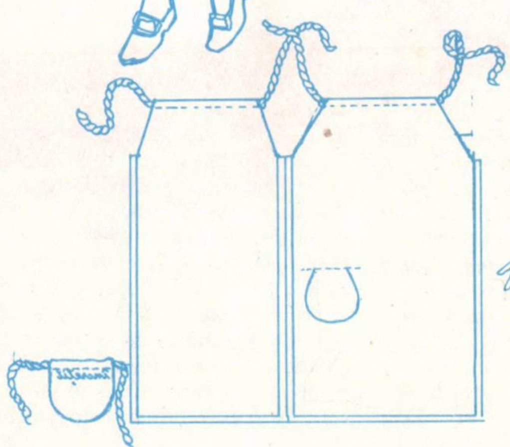
Creatoarea de modele *Silvia Șerban* vă propune cîteva modele de rochii pe care vi le puteți face singure. Pentru două dintre ele aveți și tiparele. Ele vor fi mărite la scară, decupate din hîrtie și aplicate pe material în vederea croirii definitive. La fel veți proceda și cu celelalte modele, mai simple. Cu ajutorul surorii mai mari sau cu sfatul mamei, lucrul va merge mai sigur, mai repede.

Modelele pot fi realizate și din rochii, fuste și bluze rămase mici, combinîndu-le cu alte materiale (atenție la combinațiile de culori!).

Rochia din modelul nr. 1 se poate lungi prin bretele. În zilele mai răcoroase poate fi purtată cu o bluză sau un pulover. Modelul nr. 2 se lungește prin platcă și prin intercalarea unei benzi. Șnurulețul colorat (suitaș) prins în jurul plătcii și la mîneci dă rochiei un plus de veselie. Rochia nr. 3 are o notă originală datorită buzunarului din care răsare o floare brodată în cusătură simplă după ac. Veți folosi ață colorată. Modelul nr. 4 este o variantă a rochiei nr. 2. Mîneca este închisă la bază și încheiată cu dantelă, element care se repetă la tiv. Din materialul rochiei se poate confecționa o bentiță pentru păr sau o băsmăluță utilă în zilele mai răcoroase. Rochia prezintă o notă de eleganță și poate fi purtată cu prilejul unei zile onomastice sau la un spectacol. Numărul 5 adaugă numărului 1 un buzunar original.

Pornind de la aceste modele veți putea voi înșivă să realizați alte variante, în funcție de materialul de care dispuneți și de fantezia voastră.

5

2081

SURPRIZA EDIȚIEI!

În 2080, ca și în 1980, Anul nou al școlarilor a căzut toamna. Abia se mai potolise revărsarea din terminalul teleimprimatorului «Junior»-202 a formularelor-test, a breviarelor-pro memoria, a cartelelor perforate de tip școlar, treapta de dificultate Mi05 — materialul de bază pentru desfășurarea cu succes, la domiciliu, a noului an de învățămînt — că aparatul și începu să debiteze fasciculele noului Almanah «Cutezătorii». Surpriza promisă de mult se materializa sub ochii uimiți al lui Dim: în acest an publicația era prezentată în cel mai autentic stil retro — ca o adevărată carte cu textul imprimat însoțit de imagini fixe.

În prospectul lucrării se recomanda primitorilor să aștepte încheierea procesului de imprimare, astfel încît în final să răsfoiască o carte exact ca pe vremuri. Dar cum să ai răbdare, cum să nu fii curios?

Dim trase din magazia terminalului un prim fascicul. Imprimat în relief cu frumoasa literă a secolului trecut, textul umplea paginile cu o adevărată dantelă, în vreme ce imaginile în trei dimensiuni te îndemnau să-l parcurgi pe nerăsuflate. Dim se abonase la varianta AMI a publicației, cea mai adecvată gusturilor și vîrstei sale.

Primele pagini erau dedicate reportajului străpungerii scoarței terestre, în Groapa Marianelor, la 10 000 de metri sub mare. Se relata că peste cîteva luni avea să intre în funcțiune marea uzină submarină și automată de separare și purificare a mineralelor utile aflate în magma din nucleul Pămîntului. Centrala școlară a lui Dim participase și ea la edificarea gigantului realizat prin cooperare internațională și anume prin proiectarea instalației de răcire cu apă desalinizată obținută din apa mării prin folosirea chiar a presiunii acesteia, imensă la zece kilometri sub ocean.

Mama lui Dim răsfoia și ea un fascicul al almanahului. Ea se opri la rubrica de dietetică, în care găsi un excelent program de alimentație adecvat anotimpului rece și tipului de efort care îl aștepta pe fiul său în lunile următoare. Instrucțiunile arătau că trebuie să țină cont și de greutatea lui Dim, și de datele furnizate de «medicul casei», automatul-miniatură.

— Mamă, mamă, uite-o pe Dana! exclamă Dim. Este un fotoreportaj din expediția la care a luat parte pe urmele fostelor triburi din Amazonia. Uite și săgeata adevărată pe care a găsit-o în scorbura unui arbore secular!

În acel moment o nouă fasciculă căzu în magazia teleimprimatorului. Foarte colorată, era alcătuită aproape numai din imagini. Ea oferea abonaților un catalog al animalelor proiectate și create de om pe baza ingineriei genetice, dintre care nu lipseau vacile cu două ugere și o producție de 40 000 de litri de lapte pe an, porcul cu patru perechi de picioare și opt jamboane, găinile outoare, hiperspecializate, fără aripi și picioare, oile cu lînă răsucită în fir subțire într-o gamă de 49 de culori, peștii teleghidabili, care vin singuri la sorbul de pescuit, și cei care-și depun icrele în ambalaje naturale, în genul cochiliei melcului sau al cojii de ou.

Ultimele pagini ale fasciculei erau consacrate istoriei Bucureștilor. Cu hărți și fotografii de epocă se înfățișa evoluția Capitalei de la orașul de odinioară la cel din 2080 — gigantul citadin care se întindea de la Dunăre la Tîmpa.

Mai multe fascicule consacrate României prezentau o sinteză a tot ce cunoaștem despre țara noastră — geografie terestră și subterană, istorie materială și economică,

istoria civilizației românești și a culturii naționale, un breviar sportiv — din care nu lipseau ultimii medaliați la Olimpiada din 2080, desfășurată în Antarctida.

Din almanah nu lipsea filmul fotografic în relief despre pionierii coloniei pămîntene de pe Marte, ultimele date privitoare la limbajul matematic elaborat de ordinatoarele specializate în vederea facilizării contactului cu inteligențe din alte galaxii, imagini ale sistemului planetar al lui Sirius transmise prin releu cosmic de navele automate care l-au investigat. Mai apărea prima «fotografie» a Pămîntului văzut în secțiune completă, imagine obținută prin interpretarea cibernetică a unor îndelungate studii cu mijloace de cercetare bazate pe vibrații.

Literatura era prezentată cu un roman scris prin corespondență de copii din mai multe țări, iar teatrul prin cîteva scenarii care, întregite cu date locale, puteau fi jucate de orice amatori. Se mai publicau rezultatele concursului de traducere de către școlari a poeziei românești în diverse limbi ale lumii.

Un întreg fascicul de almanah era rezervat imprimărilor magnetice muzicale. Fiecare filă putea fi introdusă de-a dreptul în aparatul de redare. Alte pagini copioase cuprindeau toate datele privind planeta noastră, popoarele ei, problemele cele mai acute la ordinea zilei pe diferite continente.

Nu lipseau mult cerutele jocuri cibernetice. Sfaturile practice aveau în vedere folosirea corectă și menajarea generatorului energetic universal (fotonic, dinamic, gravitațional și chimic în același timp), prezent în fiecare locuință, depanarea minirobotului igienic însărcinat cu eliminarea oricărui fir de praf, împrospătarea aerului și ozonarea lui, construirea unui cuptor-frigider de buzunar pentru expediționari.

Iubitorii de animale aflau în alte pagini cum se îngrijește un pui de focă sau un pinguin, animalele din natură cel mai des întîlnite în casele oamenilor din 2080. Mai pe larg apăreau instrucțiunile pentru dresarea animalelor miniaturizate prin selecție, cele mai răspîndite fiind zebra înaltă de 24 cm, ursul de 30 cm lungime și leul de mărimea pisicii.

În sfîrșit, amatorii puteau afla cum pot împrumuta traducătorului universal de buzunar vocea celui mai bun prieten.

În încheiere erau prezentate planurile revistei «Cutezătorii» — teleimprimată și ea la domiciliul abonaților — pentru anul 2081 și era lansată către toți cititorii invitația de a reține locuri la expedițiile în grotele cu desene rupestre din Retezat, la comoara dacică secretă de sub Omul, la raidul orașelor-turn din zonele agricole, în Laponia și Țara de Foc.

Terminînd de răsfoit almanahul, Dim formă la televidexul său codul redacției «Cutezătorii» și transmise robotului de serviciu o formulă de trei semne, familiară oricărui copil. Ea cuprindea în același timp confirmarea primirii almanahului, nota pe care i-o atribuia Dim și comanda de prelungire automată a abonamentului la revista preferată.

anecdote

TEODOR HOLBAN

— Lică, ce-ai făcut cu cei douăzeci de lei pe care ți i-am dat ca să iei medicamentul?
— De zece lei am cumpărat bomboane, iar restul i-am dat lui Gică.
— De ce?
— Ca să înghită el medicamentul...

●

— Pămîntul se învîrtește în jurul Soarelui, fiule...
— Dar ce face Pămîntul în zilele cînd nu este soare?

●

— Cîte continente avem? — întreabă învățătoarea.
— Avem cinci continente — răspunde un elev.
— Numără-le.
— Unul, doi, trei, patru, cinci.

— Băiete, pe tine nu te-au învățat la școală să spui «Bună ziua?»
— Noi învățăm la școală numai dimineața...

●

— Trebuie să-i spun bunicii să se ducă la școală, la adunarea părinților.
— De ce nu-i spui mamei?
— Fiindcă bunica aude foarte slab.

●

— Învățătorul s-a supărat astăzi pe tine — spune tata.
— Nu se poate, astăzi nici n-am fost la școală...

●

— Mamă, dă-mi o bucată de tort!
— Mîine, băiete, mîine.
— Dar nu poți să-ți închipui că ți-am cerut ieri?

— De cîte ori ți-am spus că trebuie să taci cînd vorbesc oamenii mari și să aștepți pînă cînd termină?
— Eu am încercat, mamă, dar mătușa nu se mai oprește...

●

— De ce plîngi, băiete?
— Mama mi-a spus să nu traversez strada pînă nu trece tramvaiul, iar pe această stradă nu merg tramvaiele...

●

— De ce-ți scrie tata temele? — întreabă învățătorul.
— Dar ce pot face, tovarășe învățător? Mama este mereu ocupată, n-are deloc timp...

Coperta noastră: **Cornel Spînu**, *cîștigătorul Marelui premiu individual la ediția 1980 a concursului* **„Start spre viitor"**

ALMANAH 1981

Cutezătorii

Editat de redacția revistelor „Cutezătorii", „Jóbarát", „Start spre viitor"

Prezentarea artistică: **Pompiliu Dumitrescu**
Prezentarea tehnică: **Lucia Sicomaș**

Tiparul: Combinatul poligrafic «Casa Scînteii», București — Prețul: 15 lei

azi la C.E.C.
depunători

iar mîine
cumpărători

	Ianuarie	Februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie
L	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
M	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
M	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
J	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
V	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
S	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
D	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28

	Iulie	August	Septembrie	Octombrie	Noiembrie	Decembrie
L	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
M	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
M	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
J	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
V	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
S	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
D	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27